

kendt, at en frifindelse m.v. ikke umiddelbart skal føre til sletning.

Efter forslaget ændres 70 års grænsen i den gældende § 3, stk. 1, nr. 3, til en 80-års grænse, svarende til ordningen med hensyn til fingeraftryk. Denne ændring giver ikke Strafferetsplejeudvalget anledning til bemærkninger.

Med hensyn til spordelen indebærer lovudkastet, at personidentificerede profiler af ikke sigtede kan beholdes (og i øvrigt optages) i registret, så længe oplysningerne er af politimæssig betydning. Baggrunden er et ønske om at bruge de automatiserede søgefunktioner i registret til hurtigt at søge nye sporfund op imod et offers dna-profil.

Man må i den forbindelse efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse være opmærksom på, at sporfund på gerningsstedet kan optages og registreres uden samtykke fra den pågældende, idet der ikke er tale om et legemsindgreb. Ved den foreslåede ordning bliver der tale om, at personidentificerede profiler af ikke sigtede - der som sådanne ikke kan optages i persondelen - bliver virksomme i registret, og på samme måde som optagne profiler fra sigtede kan give anledning til »hits« med sporfund i helt andre sager. På den måde kan der i realiteten ske en form for fravigelse af betingelserne for optagelse i registret (persondelen).

Sletning vil efter lovens § 4, nr. 2, skulle ske, når efterforskningen af den aktuelle sag er afsluttet. Men hvis gerningsmanden ikke umiddelbart kan findes, vil det personidentificerede sporfund kunne forblive i registret i lang tid.

Man kunne på den baggrund måske forestille sig en ordning, hvorefter der som alternativ til optagelse i registret gives mulighed for i den pågældende situation at foretage enkeltstående søgninger (sammenholdelse af et udtaget (slettet) sporfund med nye sporfund) med samme programmeltype, som registret anvender.

Det er imidlertid oplyst over for udvalget, at udkastet på dette punkt bl.a. tilsigter, at registret kan anvendes også med hensyn til sporfund, som politiet ikke på forhånd har noget grundlag for at sætte i forbindelse med allerede registrerede sporfund. Der kan fx være tale om, at en kniv findes ved ransagning hos en person, der er sigtet for berigelseskriminalitet i en anden politikreds. Hvis der er blod på kniven, kan en registrering føre til, at man gennem registrets automatiske søgning kan knytte kniven og dermed

den sigtede til en voldssag, hvor man har et personidentificeret sporfund af ofrets blod. Man sparer så at sige at gennemgå alle uopklarede voldssager med kniv fra hele landet. Denne fordel vil ikke kunne opnås ved de ovennævnte enkeltstående søgninger.

Strafferetsplejeudvalget skal på den baggrund foreslå en regel om, at fortsat registrering af personidentificerede sporfund vedrørende ikke-sigtede kræver samtykke fra den pågældende, med mindre denne er afgået ved døden. En sådan løsning vil være i harmoni med reglerne om legemsindgreb over for ikke sigtede.

Den gældende lov om dna-registeret regulerer adgangen til opbevaring af oplysningerne om de uddragne dna-talprofiler, men ikke adgangen til opbevaring af det udtagne biologiske materiale. Dette ændres ikke ved lovudkastet. Spørgsmålet om politiets opbevaring beror således på retsplejelovens regler, jf. § 792 f. Imidlertid opbevares det biologiske materiale, der har dannet grundlag for dna-profilen, efter det oplyste ikke ved politiet, men på Retsgenetisk Afdeling. Efter lovudkastets bemærkninger ventes en arbejdsgruppe nedsat af Rigsadvokaten i indeværende år at afgive en rapport om opbevaring af prøver udtaget ved legemsundersøgelse til brug for dna-analyse.

Strafferetsplejeudvalget finder på den baggrund ikke anledning til at generelt at udtale sig om opbevaringsspørgsmålet, selvom det har sammenhæng med retsplejelovens regler om legemsindgreb.

I forlængelse af bemærkningerne ovenfor om dna-profiler fra ikke sigtede (sporfund) kan der dog henvises til Betænkning nr. 1104/1987, side 90, om destruktion af fingeraftryk vedrørende ikke-sigtede. Det fremgår heraf, at det ikke er nok, at fingeraftryk af ikke-sigtede efter sagens slutning ikke længere indgår i registret. Fingeraftrykkene skal destrueres. Uanset at den gældende § 792 f alene taler om politiets opbevaring, kan det på den baggrund næppe være tilstrækkeligt, at materialet er overladt til andre end politiet.

Optagelse af sporfund og behandlingen heraf udgør ikke i sig selv et straffeprocessuelt tvangsindgreb, jf. Betænkning nr. 1104/1987, s. 37. Reglen i retsplejelovens § 792 f, stk. 2, skal endvidere ses i lyset af de særlige regler om legemsindgreb over for ikke-sigtede i § 792 d. På samme måde som anført ovenfor vedrørende regi-